

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ Y REBACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA 8 rals, CHINA:
Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

SALVADOR AZEMAR BALLÓ.

LO CRIM DEL CARRER DE MONCADA

N de aquells crims que horripilan va cometre's dissapte al dematí en lo carrer de Moncada, número 13, primer pis de aquesta ciutat.

Entre nou y déu del dematí van sortir, com de costum, los cobradores de la sucursal del Banch d'Espanya, y entre ells l'honorat Salvador Azemar y Balló, a fer la ruta, per cobrar las lletras vensudas que 'ls havian sigut entregades al efecte. A mitj dia 'l citat Azemar, no va tornar com devia. Aixó va sorprendre á la direcció del Banch, no perque sospites de l'honoradés del seu dependent qu'era antiga y probada, sinò pèl temor de que no li hagués succehit alguna desgracia.

Van posarse 'ls seus companys en moviment, recorren una per una totes las casas contra las quals portava lletras, y va saberse desseguida que al dematí havia passat per dues, ahont havia cobrat dos mil pessetas; per una tercera, la de la Vida del Sr. Cunill, ahont al veure que li donavan metàlich, digué que hi passa-

ria mès tard á recullirlo, á fi de no anar tant carregat; y finalment per una quarta casa, la dels Srs. Sado, Borrás, Nolla y Companya, ahont li donaren en pago un taló de 17,240 pessetas contra la caixa Vilumara.

Desde allí devia haver anat al carrer de Moncada, número 13, pis primer, á fer efectiva una lletra, librada á Benicarló lo dia primer del corrent, de valor 750 pessetas, per un tal Nicolás Perez, á la ordre de D. Lluís Bordanave y á càrrec de D. Joaquim Roig, de qual cobro s'havia encarregat la sucursal del Banch d'Espanya á Barcelona, á instancies de la sucursal del mateix Banch á Tarragona.

En les demés cases que seguien á partir del carrer de Moncada número 13, no l'havien vist. Per lo tant lo cobrador Azemar devia trovarse dintre del pis de aquella casa, mort ó viu, ja que al trucar perque obrisen, ningú responia.

Posat en antecedents lo jutje de guardia, 's presenta al lloc de les sospitas, y no responden ningúals fruchs de la porta, maná espanyarla. Demunt de dita porta hi havia una placa de porcelana, ab lo nom de Joaquim Roig. A dintre, en lo recibidor, dos mapas penjats á la paret y una perxa ab una cartera de criatura per anar á estudi: en lo restant del pis, ni un moble, ni una cadiira, res enterament.

Recorreguda l'habitació, fou trobat lo cadáver del infortunat Azemar, dintre de la cuyna, tombat sobre la carbonera: tenia una ferida contusa als polsos y estava horriblement degollat, de modo que 'l cap sols se li aguantava per las vértebras: tenia las mans crespadas, tota la cara ensangrentada y al seu alrededor s'hi extenia un gros bassal de sanch.

Del sach que duya havian desaparescut tots los valors, y de la cartera tots los documents. Per lo tant lo robo havia de haver sigut lo móbil de aquest crim horrible, preparat de temps, per medi de una lletra, inventant noms suposats, llogant un pis per atréure al cobrador del Banch, que regularment dí sempre fondos, y colocant una placa de porcelana á la porta y dos mapas al recibidor, per inspirarli més confiança quan entrés á la habitació.

L'escena que vā succehir se presúm facilment. Mentre un criminal devia guiarlo perque entrés, un altre devia descarregarli per darrera un cop al cap, tal vegada ab un martell, deixantlo estaburnit. 'Pero per què després van degollarlo? 'Es que si 'l pobre Azemar n'hagués sortit ab vida, tal vegada hauria pogut revelar lo nom de algun dels criminals? Veus aquí una presunció, que ó molt m'enganyo pot donar alguna llum al jutge.

Dels valors robats, lo taló de 17,240 pessetas contra la caixa Vilumara va presentarse al cobro y fou pagat poc avants de que 's tanqués lo despaig, á la una del mitj dia. Aixó prova 'l descaro dels criminals. En canvi 'l document contra la casa Cunill, nova presentarse, sens dupte perque fentse en aquella casa menos giro, 'ls criminals van tenir rezels de presentars'hi. Si ho haguessen fet, com que poc avants hi havia anat 'l Azemar en la forma que queda dita més amunt, allà haurian entrat en lejítimes sospitas contra 'l que 's hagués presentat á verificar lo cobro.

O 'será tal vegada que algun còmplice dels criminals venia seguint los passos del pobre cobrador, enteterse de ahont entrava y sortia, per obrar més de segur?

En la mateixa casa, carrer de Moncada, número 13, va anarhi mès tard dues vegadas un cobrador de la caixa Vilumara ab una lletra girada també com la del Banch, contra D. Joaquim Roig, y de la mateixa procedencia. Tal vegada, 'l primer cop que va anarhi, 'ls criminals estaven ocupats matant al desgraciat cobrador del Banch. Lo segon cop ja devian ser fora,

perque 'l forat del pany estava tapat ab un manyech de papers ó de roba.

Desde 'l dia del crim s'han fet algunes presons, y sembla que recauhen sobre determinades persones, sospitas mes ó menos fundadas. Lo secret del sumari no 'ns permet ser més esplicits; pero tenim la certeza de que 'l crim serà plenament descubert, si 's considera 'l gran número de preparatius que 'ls criminals van haver de realitzar per durlo á cap, com es presentar la lletra á la sucursal de Tarragona, llogar lo pis, durhi 'ls mapas y la perxa, eolocarhi la placa, y entrar y sortir mentres esperaven l'hora de fer la seva, exposantse á ser vistos per algun vehí, y últimament presentarse á cobrar lo taló robat á la caixa Vilumara.

La víctima, qual retrato doném en lo present número, en just tribut á la seva desgracia y may desmentida honradés, era fill de la Junquera, tenia 51 anys y era casat y ab familia.

Als 28 anys d'edat va entrar de messo cobrador en la casa dels Srs. Roger y Vidal desempenyant aquest càrrec per espai de 11 anys en la mateixa casa, ab tanta probitat com fortuna, fins al extrém de que may hagués tingut la desgracia de perdre ni un centí, lo qual succeixió devegadas á molts cobradors.

De allí va passar a ocupar igual puesto á la caixa Vilumara, ahont hi estigué vuit anys, cumplint sempre com lo primer.

Per influència dels Srs. Albanell y altres passà al Banch de Foment al formarse aquesta societat; y al disoldres, al cap de dos anys, las simpatias que havia inspirat al Sr. Dalmases, caixer del Banch d'Espanya, li valgueren lo puesto de cobrador que venia desempenyant feya prop de dos anys, ab la mateixa escrupulositat y bona conducta que havia observat sempre á tot arréu.

Era un home de bè y un empleat honradissim.

L'actual director de la sucursal del Banch, D. Mariano Caci y Lopez, ab sa intel·ligència y perspicacia ha secundat eficacment al jutge en los treballs de averigació dels criminals. Ademés la mateixa societat per ell dirigida no contenta ab fer celebrar un digne enterrament al dependent que ha mort cumplint lo seu deber, ha proposat concedir á la família del difunt una pensió equivalent al sou que disfrutava, rasgo meritori, digno dels majors elogis.

Are sols falta que las autoritats tornin la calma á Barcelona, mostrantse actives en las averiguacions del crim é implacables quan arrixi l'hora de castigar als criminals.

LO DIT Á LA LLAGA.

A idea de la coalició de tots los partits liberals per batre als conservadors, avuy es un fet: tots los partits á la una, desde 'ls sagastins als federalists acceptan la conveniència de presentarse units á las urnas y fer lo que 's puga per derrotar al govern en las

eleccions de ajuntaments que han de celebrarse 'ls días 3, 4, 5 y 6 de maig.

Ja era hora de que s'fes alguna cosa!

Y la coalició que ja avuy es molt, serà molt més un altre dia.

Avant y fora: á lluytar y á vence.

Y si la victoria no es possible perque á la inmensitat del esfors, responga 'l govern ab la inmensitat de la forsa, de la trampa, y de la violencia, encare diré al avant, avant sempre ciutadans, que darrera de la coalició de la dignitat, vindrà, no ho duptéu, la coalició de la indignació... y aquesta es la bona.

Diguémo francament: * * * no 's tracta per cap dels partits coaligats, y menos per las fraccions democráticas, de conquerir un número més ó menos gran de puestos en los municipis: no es, ni pot ser aquest, per nosaltres, lo fi de la coalició concertada entre 'ls jefes de tots los partits.

L'únic que volém nosaltres es alsar una crusada que s'extenga per tot lo país contra la faramalla conservadora; despertar l'esperit públich, fins are adormit; provocar l'entusiasme de tots los ciutadans; tornar á fer política noble y desinteressada; posar en contacte y bona armonia á tots los elements liberals, y subjectar á una prova dura á un partit cada dia més divorciat de l'opinió, sens excepció de classes.

Una de dos: ó 's deixa arrastrar per la avalanxa de las forses liberals ó tracta de resistirla per tots los medis. Si lo primer nos haurém tret del davant un obstacle y 'ls monàrquichs liberals haurán de permetre, demá que triunfin, que la democracia desarrolli pacificament los seus medis de propaganda; si lo segón naixerá una gran forsa de resistència contra 'ls abusos del poder, y la rahò que guia als partits democràtichs acabará per imposarse á tots 'ls liberals.

Per això acceptem la coalició, que sempre 'ns d'uentajos positivas.

La conveniencia de la mateixa no 's discuteix, perque s' imposa.

Si faltés encare una prova 'ns la donarian los mateixos conservadors.

A la idea de la coalició s'han posat furiosos: cridan, gemegan, pican de péus, insultan, amenassan: los sagastins son uns demagogos, los esquerrans uns ingratis; los republicans uns sers diabolichs; la coalició un contuberni, una inmoralitat, una vergonya.

Quan així s'exhalan, senyal qu'hem posat lo dit á la llaga y 'ls cou.

Avuy lo dit á llaga que fá mal: demá l'ayre de la libertat que ha de indignarla.

Després al cementiri.

P. K.

INGLATERRA Y RUSSIA.

CONTRADANSA TELEGRÁFICA.

AHIR.

Demati.—Las notícies arribades de Sant Petersburgo son sumament tranquilisadoras. Lo Czar ha declarat que las seves intencions son pacíficas, y que no té cap inconvenient en enviar quatre petons á la reyna d' Inglaterra, si aquesta 's compromet á enviarli una abraçada.

Per altra part, lo ministeri anglès dóna tant poca importància á la qüestió, que aquesta nit última l'ha passada tota jugant al set y mitj y á la bescambrilla.

Tarde.—Acaba d'arribar un telègrama de Russia que ha causat molt bona impressió: la bolsa ha pujat deu céntims y 'l termòmetre ha baixat dos graus. Diu lo govern moscovita que Inglaterra pot dormir tranquila, y que es tant gran lo desitj que 'l Czar té de conservar la pau, que hasta s'ha venut una pistola de dos canons, en prova de sa bona fé.

Mister Gladstone ho ha comunicat així al Parlament, y la Càmera, renascuda ja la tranquilitat, ha continuat la discussió del projecte de llei augmentant los drets sobre 'l paper d'estrassa. Se preparan grans iluminacions y una corrida de burros.

Nit.—L'Almirantaso inglés ha expedit avisos á tots los arsenals ordenant que sense perdre temps s'armen tots los barcos de guerra disponibles y ademés totas las barcas de pescar. Lo conflicte s'ha agravat: las notícies de la tarde s'confirman, anyadintse que 'l general Komakoff avansa en l'Afganistan, dirigintse cap á Londres. S'ha cridat la quarta reserva. La bolsa continua baixant, de modo que casi b' toca á terra.

AVUY.

Demati.—Los rumors d'una solució pacifica s'acentúan rápidament. L'embaixador rus ha visitat á lord Granville, y després d'una llarga conferència en que s'han parlat de les últimes plujas y s'ha fet molta brometa, 'l ministre anglès ha convidat al rus á esmorzar, y aquest, donant una prova més de sa ga-

lanteria, ha acceptat. Lo xéfis, ha sigut de primera: avuy tots los periódichs publicaran lo menú.

Reyna gran entusiasme en tot Londres á favor de Russia, y com á mostra de simpatia, á pesar de la calor que compensa á fer, molts elegants han sortit á passejar vestits ab rús. En aquest moment s'está donant una serenata al embaixador moscovita.

Tarde.—Novas notícies de Sant Petersburgo. Segons l'últim despai, lo Czar està irrevocablement decidit a no perturbar la pau d'Europa, ni d'Asia ni d'Africa. Se sab positivament que 'l general rus Komakoff es un home de b' a carta cabal, y que si s'va permetre la llibertat de clavar una tunda als afghans, va ser perque aquests, desde l'altra part del riu, li feyan llenyot y li tiravan bolas de paper.

En virtut d'aquestas notícies, á Londres tot puja. Puja la bolsa, puja el preu del pa, y hasta alguns individuos que vivian en primer pis, han pujat al quart pera sortir més barato.

Continúan las iluminacions y 'ls temporals.

Nit.—Es cosa decidida: la guerra es inevitable. 'L ministeri anglès està treballant com un negre durant tot lo dia. Los preparatius son formidables: trescentas fragatas blindadas nada menos acaban de ferse á la mar, carregadas de bacallá y matxetes nous de trinca: la pòlvora s'ha encarat de una manera espantosa. Lo plan de campanya ha sigut acordat en l'últim consell de ministres: las tropas del Egipte aniran á la India y las de la India aniran al Egipte. S'está repitant la fatxada del ministeri de la guerra.

DEMÀ?

Demati.—Lo que ahir vespre no era més que una bonica esperanza, es ja una magnífica realitat. Res de guerra, res de lutxa, res de derramament de sanch.

Lo govern rus ha destituït al general Komakoff y l'ha tancat al Hospici. Lo conde Giers, ministre d'Estat de Russia, ha enviat telegràficament a Londres los preliminars del conveni que ha d'assegurar la pau. Inmediatament han sigut examinats per mister Gladstone que 'ls ha trobat superferoliticament acceptables.

Lo govern ha suspés los armaments y ha llicenciat las tropas que tenia intenció de reclutar. Circula ab insistencia l'rumor de que 'l Czar serà declarat fill adoptiu de Londres. La noticia y las taronjas que han arribat son prematurs.

Tarde.—La pau es un fet. L'embaixador rus y mister Granville acaben de firmar lo conveni, en virtut del qual tot queda com si res no hagués succehit. Londres està boig d'alegria, lo mateix que Sant Petersburgo y demés sants.

Aleluya, aleluya! Viva la pau!

Nit.—Al fi ha arribat lo temut moment. Las hostilitats s'han rompot á entrada de fosch. Los barcos inglesos bombardejan en aquest moment las catedrals de Moscou. Las tropas russas han invadit la India, la Xina la Coninxina y altres capitals. La sanch corra á torrents: no 's dóna quartel á ningú. Si quedan un rus y un anglès per contarho, será un miracle.

FANTÁSTICH.

N Romero Robledo ha publicat una circular dihen que per are no hi ha cólera, ni res, y que quant n'hi haja ja avisará.

A pesar de tot á Italia, igual que á Fransa y lo mateix que á Portugal, imposan quarentena a los barcos espanyols.

Y fins á cert punt fan b': á Espanya no hi ha cólera; pero hi ha conservadors, lo que vol dir que hi ha una plaga mil vègadas pitjor que 'l mateix cólera.

La empresa de la CAMPANA DE GRACIA, desitjant honrar la memoria del desgraciat cobrador Salvador Azemar Balló, regalará un retrato litogràfic de aquest á tots los cobradores de Banchs, Societats de crèdit y casas de comers que 's presentin á reclamarlo á la Llibreria de 'n Lopez, desde avuy fins al dilluns.

Los actuals conservadors qu'entrenon tant contra la coalició dels partits liberals, haurán de recordar que á l'any 65, la premsa liberal de totas las fraccions va formular mancomunadament una ènergica protesta contra 'ls successos del 10 de abril.

Llavors los conservadors actuals no eran més que unionistes, y no sols van adherir-se á la protesta, sino que van aprofitar-se'n fins al extrém de que al cap de tres mesos eran al candeler.

Després van caure, y tres anys més tard se coaligan ab los progressistes y democràtiques realisant la memorable revolució de Setembre.

La historia es una font de consols y d'esperances.

Aquests dias hi ha hagut *cangueitis* en determinades esferas. Figúrinse que va arribar á notícia de algú qu'en Ruiz Zorrilla havia sortit de Londres y s'havia trasladat á Burdeos, com si diguésem á dos travessos de dit de la frontera d'Espanya.

Desde l'primer moment ja vaig pensarho: algú rebrà. Y en efecte: se parla de presons y fins de pals del telégrafo trencats. Ves pobres pals del telégrafo i quina culpa hi tenen!

*
D. Manuel està impossibilitat de bellugarse. L'ayre que mou quan se belluga, encostipa als conservadors.

Publico, perque est molt curiosa, la següent carta que vaig rebre la setmana passada:

Mol senyor meu: en una de las seves CAMPANAS DE GRACIA he llegit que 'l senyor Ministre de Hisenda nos propina per aquest any un presupuesto de gastos de noucents vint milions de pessetas! Ja sab lo que son, senyor Lopez, noucents vint milions de pessetas? Mirí que per traginarlas se necessitaran quatre mil sis cents carros portant vint y cinch quintals de pessetas cada un; de manera, que 'l tals carros, que necessitaran ser de dos animals, posats un darrera l'altre, desde Barcelona á Granollers no podrian caminar per massa acostats. Mirí que las tals pessetas extesas sobre la carreteada desde Barcelona á Vich, la taparien tota. Mirí que si 'l Ministro las hagués de tocar de una á una per contarlas, treballant dotze horas cada dia sens turbarse per menjar ni fer altres feynas indispensables, necessitaria trenta tres anys, y no tindrà temps de gratarse 'l cap ni de mirar si n'hi havia cap de falsa. Ja ho veu, senyor Lopez; ini Jesucrist hauria tingut temps de contarlas en tot lo temps que va habitar la terra! Sápigas que las tals pessetas unides una ab altre á manera de cartuxo formarien un clau de plata que atravessaria la dotzena part del mon. Y això unides per la part plana, que si se unissen per lo cantell formarien una cinta que voltaria mitj mon; es à dir que arribaria desde un Polo al altre Polo. Y unides per lo cantell a llarg y través formarien una planxa ab la que se podria fer una caixa de dos metres de alsada, dos metres de amplada y cinquanta sis mil metres de llargaria, abont podrian tenirse ben tancats tots los ministres y diputats de Europa y altres quatre cents mil mes embusteros politichs que son la desgracia del pais. Jo, la veritat, senyor Lopez, las tals pessetas las posaria totas sobre l'esquena dels ministres y diputats, y no pagaria 'l sou al Ministro de Hisenda que no las hagués contadas totes ell mateix y no hagués mirat ben b' si eran falsas; perque noucents vint milions de pessetas bonas, no crech que 's trobin á Espanya.

Vosté pénissi com vulga; pero esbòmbiu p'el públich, perque aqueix sápigas lo que son noucents vint milions de pessetas y las comensi á buscar si te ganas de pagarlas.

Estigu bo, senyor Lopez, això es lo que li desitja UN PAGÉS.

Los personatges, que segons sembla més s'oposaven á la coalició ab los partits republicans, eran l'ex-republicà y ex-barricadero Becerra y l'ex-ministre de la República Alonso Martinez.

En concepte de aquests parell de tios, la República no es bona, sinó quan té taula parada.

Al mestre de Sant Adrià de Besós que cobrava tant sols trescentas pessetas al any, lo governador va pujarli 'l sou fins a cinch centas.

Aquesta sangria de quaranta duros va fer perdre l'oremus al ajuntament, fins al punt de inspirarli un odi africà contra 'l pobre mestre.

L'altre dia per ordre del jutje municipal, volian ferlo compareixé á las tantas de la nit; y havent respond lo mestre que aquella hora li semblava intempesiva y que ademés estava molt ocupat, van detenirlo y van durlo á la presó, de l'antlo en lo pati entre-mitj dels criminals.

Nota: segons lo periódich que dona la notícia, 'l jutje municipal de Sant Adrià es un llicenciat...

—Llicenciat en dret?
—Cá, no seyors: llicenciat de presiri.

*
Pobres mestres! Lo de Sant Adrià de Besós podrà dirlo:

«El peor mal de los males
es tratar con.....»

Los conservadors taxan de monstruosa la coalició de tots los elements liberals.

¿Y que dirém nosaltres de la coalició dels conservadors y 'ls carlins que fá dos anys que 'ns governan?

Qui ab coalició mata, de coalició mor.

CARTAS DE FORA.—Ab tanta beatitud feya un casament un tal Mossen Girbau de Gracia, que al veure a unas quantas criatures que hi havia per allí, v'apuntar si havien etjegat l'hospici. Terminada la cerimònia, un concurrent v'apuntar un grapat de confits, y Mossen Girbau ab aires de pinxo, v'apuntar exclamar: «Qui tira confits, que 'ls tiri al meu davant que soch capás de omplirli la cara de bofetades. ¡Cobarts! ¡Lla-

dres de Jesucrist! Marxéu de aquí desseguida!—; Viva 'l salero!

Mossen Garballot de Sant Genís de Vilassar de un quant temps ensavé fent de las sevases. Predicant contra 'ls que van anar á la Mercé á esperar la sortida del Rosari de la Aurora, vā dir qu' eran gent d' aquella que no esperan mes que l' ocasió de viure d' això (y feya signos de l' corre 'ls dits).—Lo mateix fulano duya 'l combregar y dirigintse a un treballador que per trobarse malament no 's descubria, li clavá 'l cupó pels nassos insultantlo ab frasses destempladas.

Una cosa parecuda vā fer lo vicari de Blanes, qu' es un minyo molt trempat, al qual las beatas de Canet, ahont avants estava, li vān treure 'l motiu de pésol de olor. Un dupte se m' ocorre: ¿qué li oloravan las beatas de Canet, per tréureli un nom tant aromàtic?

Lo vicari de Malgrat, durant la quaresma passada vā fer desde 'l confessionari una propaganda molt activa contra 'ls nuvis. A una penitenta molt guapa, fins volia donarli entenent de que 'l seu nuvi era 'l Banyeta. Al mateix temps los hi recomanava que s' abstinguessen de anar al ball. Y lo mes bonich es que 'l tal vicari avants de ser capella era músich, y 's guanyava la vida tocant pels balls. ¡Lo que pot l' enveja! Com que are no hi pot anar, no voldria que hi anés ningú.

¡MANOS LIMPIAS!

Senyors y señoras,
vájinse acostant;
aqui no hi ha trampa,
ja poden mirar:
lo meu lema es: ¡Viva
la legalitat!

Jo soch lo gran húsar,
l' amo de la sal;
tinch la mà de mestre
per fer jochs de mans,
y si l' auditori
se digna escoltar,
vaig a entretenirlo
fent al seu davant
una sort molt nova
que jo m' hi inventat,
que se 'n diu «sistema
de fer concejals»

¡Veuhen? *Manos limpias*,
vajin reparant,
De primer començo
per treure del pas
tots los municipis
que 'm poden fer mal.
Quan ja 's tinch tots fora,
vaig, per sota mà,
dant instruccions claras
als mèus delegats,
á fi de que arreglin
las llistas locals,
posanthi cadàvres,
burots, empleats,
serenos, guindillas
y municipials.
¡Ja está tot en marxa?
Pues ja puch cridar
als electors mansos...
¡apa, aneu entrant!
A votar, y ¡viva
la legalitat!

Atenció y silenci,
que aquesta es la part
mès seria y difícil
d' aquest joch extrany.
Observin com entran,
papeleta en mà,
dos electors cànids,
habilment mesclats
ab trenta comparsas
dels que jo hi llogat.
¡Eh, quin espectacle
mès edificant!

¡No es cert que hasta sembla
que va de vritat,
y que venen ganas
de ter quatre salts
y de cridar ¡viva
la legalitat!
Aquí no hi ha trampa,
tot va net y clà;
sempre *manos limpias*,
ja poden mirar.
Las candidaturas
se van apilant;
ja n' hi ha cent cinquanta...
¡vinga paper blanch!
Ja n' hi ha dugas centas...
apa, aneu tirant...
tres... quatre... cinc centas...
vamos, prou, companys;
ja 'n tenim de sobras
per quedar triuants
y poguer dir ¡viva
la legalitat!

Ara l' escrutini:
procurin mirar,
perque si 's distreuen
soch home capás
per fer que las cédules
que dins l' urna hi ha
surtin totas juntas
de ministerials.
Ayre, *manos limpias*,
aném á contar;

cop de vara mágica,
y tot s' ha acabat.
¿Veuhen? La caxeta
ja está vuyda; avant.
Cinch cents vots hi ha en llista? ..
Cinch cents n' hem contat:
de lo qual resulta
que n' hi ha déu cabals
d' oposicionistas,
y tots los restants,
quatre cents noranta,
de ministerials...
Ara un xich de música,
píquin tots de mans
y un bon crit de ¡viva
la legalitat!

C. GUMÁ.

E han tornat á sentir terremotos á Andalucía, á Murcia, á Aragón y fins en alguns punts de Catalunya.
—Y hi ha hagut desgracias? pregunten vostés.
—Si senyors: han caygut....,
—Casas.

—No: casas cap: han caygut ajuntaments. Los terremotos de la ilegalitat conservadora son mès terribles que 'ls de la naturalesa.

Los comerciants é industrials de Valencia estaven celebrant una reunió ocupantse del cólera, quan á lo millor va presentarse un delegat del governador y la va disoldre punt en blanch.

Lo govern es així: no permet de cap manera que 's discuteixin certas coses. Per res del mon, no li toquin lo microbi.

[Ay senyor! Qualsevol diria que 'l cólera es una insució conservadora.

A Olot ha sigut robada la casa del capitá de la guardia civil.

¡Qué volen ferhi!
Lo sabater es sempre 'l qui vā mès mal calsat.

Aquí vā la *Epoca* que califica de bufa la coalició dels partits liberals.

Podria ser molt bè que li semblés bufa, porque desde que la coalició es un fet, tots los conservadors estan *bufant*.

Frasses sueltas:
No es hora encare.
Fém la coalició: després veurém.

—Lo govern coneix tots los plans...

—Pero si no es qüestió de *plans*.

—¿Donchs de qué?

—De montanyas.

Llegeixo en un periódich que á Bilbao hi ha algunes tabernas en las quals hi figura aquell rótol: *Esta casa es cristiana: en ella no se permite blasfemar*.

¡Una taberna cristiana!

Ja 'm sembla que sento al taberner:

—Si senyor, si: y veji si 'n som de cristians, que fins al vi quan entra en aquesta casa se 'l bateja.

Per últim la Inglaterra ha renunciat á la campanya del Sudan.

L' Inglaterra pot parodiar al héroe de aquell sainete:

Puesto que el Mahdi no me quiere, renunció á la blanca mano del Madhi.

No es lo mateix tractar ab los sudanesos que ab los espanyols.

Per mès que han fet alguns diputats, no han pogut conseguir que 'l govern donés compte de tota la comunicació del Papa sobre la pastoral del Bisbe de Plasencia. Los conservadors s' han limitat á publicar lo párrafo que 'ls favoria, tancant al calaix los párrafos que 'ls perjudicavan.

Es alló del quènto, un devot deya 'l *Credo*, y al arribar al párrafo en que diu que Dèu baixá al infern, vā parar en séch.

De manera que matllant lo *Credo*, resulta que Dèu no es al cel, sinó al infern.

En Moret creu que la coalició subsistirá després de las eleccions municipals.

Jo crech y desitjo lo mateix.

Per mès que per mi no siga, ni haja de ser may com es per alguns, qüestió de subsistencia.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—*Mar-col-fa*.
2. MUDANSA.—*Tanta-Tinta-Tonta*.
3. ANAGRAMA.—*Arcadi-Radica-Cadira*.
4. LOGOGRIFO NUMÉRICH.—*Evaristo*.
5. GEROGLÍFICH.—*Per peruans Perú*.

Han endavinat totes las solucions los ciutadans J. Ll. P. Tres Geperuts y Nicodemus; 4 J. Brú; 3 Dos cegos que hi veuen y 2 no més Morbo, Esporadicich y C., A. Boix Zorrillista y E. Burgay.

XARADA.

En la coalició liberal per batre als conservadors, hi pendrà part la *Total* segons diuen certs rumors.

Als monàrquichs liberals los *hu-quart* que 'ls progressistas hi entrin y 'ls federals pero no 'ls possibilistes.

La *dos-tres-quarta* opinió ha vist de aquesta manera que avuy aquests no 'ls fan pò com qui diu, ni per primera

ASNEROLF ALKUSPA.

CONVERSA.

- Mira aquest anell: ¿lo vols comprar?
—A la tarda 'l comprare, que no porto quartos.
—Si no més val...
—Veyam ¿quànt?
—Entre tots dos ho havém dit.

C. PILLO.

TRENCA-CLOSCAS.

CANDI REGAS LAS VESSAS Ó...?

Formar ab aquestas lletras lo nom de una població catalana molt visitada.

AREDNABAL.

GEROGLÍFICH.

D.

T T

1

no no

FIO

roll

NAS DE PUNTA INGLESA.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Ciutadants Ruch que vola, Enemic del clero, A. Boix Zorrillista, Dos cegos que hi veuen, R. Fortuny, P. Sanvicents, Mañuciupet, J. O. Lázaro Vert, Sabalejo, J. Puigjané, N. C. de Reus y J. M. L. Valls, Lo que 'ns envion aquesta setmana no 'ns serveix.

Ciutadans E. Burgay, Morbo Esporadicich y Cia., J. Bru, Tres Geperuts, Un enemic del Clero, Picio, Adan y Cia., Ruperto, Tarenja de convent, Claret, Jenani, Orellut del Bruch, Un Llionés, Garonbau, Gran de l' Estella, Clutada Paco, Un Guindilla, Areñabal, J. M. Bernis, J. S. P., J. Prats y N., Nas de punta catalana y Betas y fils: Insertarém alguna cosa de lo que 'ns remeten.

Ciutada B. Vallespinosa, (Reus) ¿Sab que vosté té molta harra? La poesia que 'ns envia com a séva es una de las més conegudas y populars de D. Victor Balaguer.—Maria Bocanegra: la poesia està bé.—Li Milla: Id. la de vosté y lo mateix las xaradas.—A. S. G. (Montblanch): No tenim inconvenient en ocuparnos de lo que desitja sempre que vosté assumeixi la responsabilitat y que de la séva firma 'ns responga 'l correspolson de aqueixa vila.—J. Mestre Noé: En la poesia hi ha falta de facilitat.—J. A. y R.: Id. id. id.—Sir Byron: Tampoch l' article que 'ns envia fà 'l pès: es molt ganso.—J. Pla nas: Y 'l de vosté massa vert.—A. de C.: No enteném lo que vol dirnos.—A. S. (Blanes): Queda servit.

MIL Y UN PENSAMENTS

COLECCIÓN DE MÁXIMAS, CONSELLS É IDEAS SUELTAZ,
OBRA DEDICADA Á LA CLASSE OBRERA

PER

C. GUMÁ

Forma un magnific tom en octau major, impres á tot gasto sobre paper de primera.

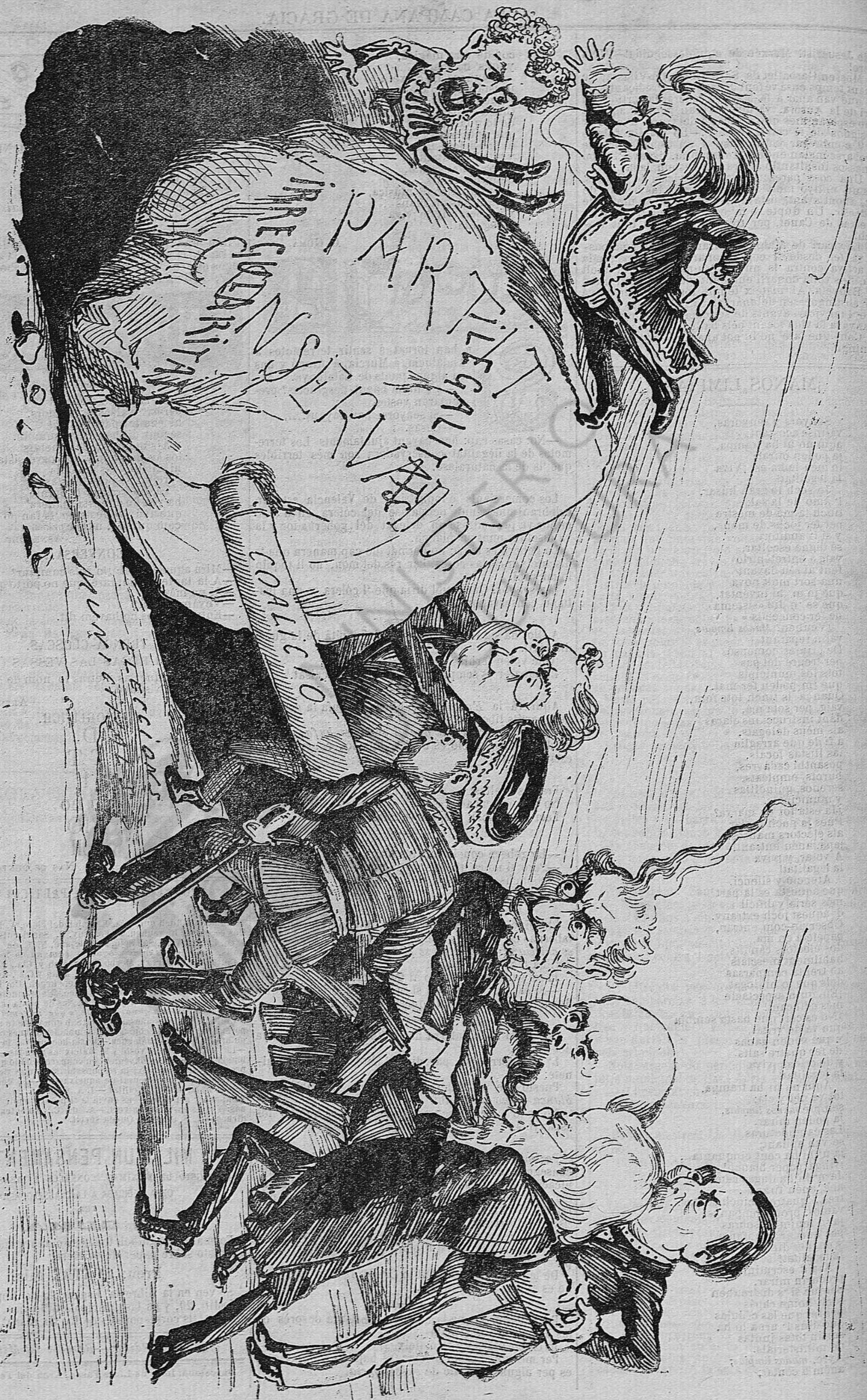
Preu: QUATRE rals.

Se ven en la llibreria Espanyola de Lopez, Rambla del Mitj, 20, y en las principals llibrerías y kioscos y en casa 'ls correspolsons de LA CAMPANA.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 22.

LA COALICIÓ FA LA FORSA.

¡Magnífich es l' espectacle!
Liberals, aquesta es l' hora

de renoure 'l gran obstacle...
Un bon cop de pit y fora!